NAM THỨ MƯỜI HAI — SỐ THỨ 2308 — MỖI SỐ: 0 $ 02 — NGÀY THỨ TƯ 26 NOVEMBRE 1924

DEPOT-LEGAL

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 1926

BANQUE

Một năm	6 $	00	6 $	00	6 $	30	6 $	30	6 $	00	12 $ 00
Các lang và											
Các công-sở	»		8	00	8	00	8	00	9	00	»
Sáu tháng	3	00	3	50	3	20	3	20	3	30	6 00
Ba tháng	1	50	1	75	1	60	1	60	1	65	3 00
Một tháng	0	50	0	60	0	55	0	55	0	60	1 00

Les abonnements partent du 1er et du 16 de chaque mois.

Toutes correspondances concernant la rédaction (ou avec) être adressées au directeur.

51, 53, Rue du Coton, Hanoi

Fondateur : F. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN VĂN-VINH
Rédacteur en chef : PHẠM QUỲNH
Administrateur-gérant : NGUYỄN VĂN-LUẬN

Adresse télégraphique : TRUNGBACTANVAN HANOI
TÉLÉPHONE N° 156

ANNONCES

Décomptées à raison de 3 francs la centimètre de hauteur, sur 0 m 05 de large.

Pour une seule insertion. . . . 0 $ 20 le cm.

Par contrat annuel . . . . . 0 $ 10 le cm.

Par centimètre et par insertion. . . . 0 $ 50 le cm.

Réclame dans le 1er page. . . . 2 $ le ligne.

Annonces judiciaires et légales. . . . 1 $ 50 le cm.

On traite à forfait pour les contrats importants.

Ta nên có quỹ trừ kim

Có tin đồn rằng quan chánh sở Bưu-chánh Đông-pháp định lập ra quỹ trừ kim ở các sở Bưu-chánh xứ Đông-pháp để cho nhân-dân có chỗ gửi những số tiền nho nhỏ, góp lặt-vặt mỗi khi một ít, mà sau lấy ra được số tiền to đã chắc chắn vững vàng, mà lại được chút lời lãi. Đó thật là một cái phương-pháp ở các nước văn-minh, mà thi-hành ở nước ta bây giờ, lại thật là một việc rất hợp thời, mà rất có bổ ích cho nhân-dân ta vậy.

Quĩ trừ kim ở nước Pháp có đã lâu, nhân-dân đã tập thành thói quen, được hưởng nhiều phần lợi ích, mà Bắc-kỳ ta thì bây giờ mới có là lần đầu, người mình chắc cũng có người chưa hiểu rõ cái lợi ích ấy ra làm sao. Vậy tưởng cũng nên kể qua cái thể lệ quĩ trừ kim ở nước Pháp và những điều có quan-hệ đến sự lợi ích của quốc-dân, để cho người mình cùng hiểu rõ, mà cùng tỏ ý hoan-nghênh.

Quĩ trừ kim đặt ra, là cốt thu nhận những số tiền nho nhỏ của nhân dân gửi, mà làm cho các số tiền ấy được chút hoa lợi, chứng một năm độ 3 o/o. Khi đem gửi tiền lần đầu thì có phát cho người gửi một quyển sổ để biên tên tuổi, chỗ ở và số tiền gửi kể tiếp về sau hay là khi lấy ra. Hiện ở nước Pháp các hạt to thì đều có quĩ trừ kim cả, lệ gửi thì cứ ngày chủ-nhật, mỗi lần gửi ít ra cũng phải từ một quan trở lên. Số tiền của một người ở trong quĩ không được hơn 5 000 quan. Nếu cuối năm cộng sổ mà thấy số tiền gửi cả gốc cả lời đã quá 5,000 quan, thì chánh-phủ bắt đổi ra làm sổ tiền công-thái mà trả lãi hàng năm. Bây giờ lại lập ra quĩ bưu điện trừ kim, ở sở Bưu-chánh nào cũng có.

Quĩ trừ kim mà người ta đồn quan chánh sở Bưu-chánh muốn lập ở xứ Đông-pháp tức là cái quĩ bưu điện trừ kim đã kể ở trên kia. Hạng người lao-động ở xã-hội ta, như những người cày thuê gánh mướn, làm thợ làm thuyền, không có học-vấn, không có trí thức, lại ở vào cái địa vị khốn khổ, cả ngày mỏ hôi nước mắt, quanh năm dầu tắt mặt tối, cách sinh tồn thật là gian nan; may ra gặp lúc làm ăn may mắn, có thừa thãi được ít nhiều, thì đã quen thói ăn sổi ở thì, và lại nghĩ số tiền ít ỏi, dẫu để lại cũng không được công việc gì, rồi mới đem phung phí vào những việc vô ích. Thường thấy lắm người quanh năm vất-vả, mà vợ con không có, nhà cửa cũng không, cả đời chỉ ăn đậu ngủ nhờ, chẳng làm nên cơ-đồ gì cả. Nay nếu có chỗ gửi tiền chắc chắn, mà lại được chút lợi-tức thêm, không những là bỏ được cái thói xài phí hão huyền, mà lại góp gió làm bão, chắt sỏi thành non, ngành đi ngành lại đã hóa ra một số tiền to, để chi tiêu vào những việc cần thiết được. Như thế thì ở xã-hội ta sau này mỗi ngày một bớt cái số người có độc, chỉ tay làm hàm nhai mà chẳng được hưởng cái vui thú gì ở đời, chưa nói đến những khi đau ốm, những khi mất việc, hay là đến tuổi già yếu, đã sẵn có cái đồ nương thân, không đến nỗi gáo đôi kèn rét, là cái việc xảy đến chung của loài người không ai tránh khỏi. Đó là cái lợi ích đối với hạng hạ lưu lao động.

Còn đối những nhà làm công làm việc, nhờ được bổng hậu lộc nhiều, những nhà điền chủ cùng những nhà thương-mại, nhờ được lúc làm ăn may mắn, tiền của dồi dào, vì kiểu, tiền để mà rẻ đồng tiền, mới sinh thói xa hoa, mà chi tiêu ít có hạn chế, đã uổng mất cái giá-trị đồng tiền, mà lại xây thành cái tục xỉ mĩ trong xã hội. Nếu nay có cái quĩ trừ kim ấy, thì hàng ngày cứ thật cái số tiền tiêu phí ít nhiều mà cất riêng vào đó, chỉ quên nhãng đi giảm bớt mà đã có sẵn, một số tiền cố động. Khỏi phải đeo cái thói hủ chôn cho sâu, khóa cho chặt, làm mồi cho những kẻ giặp phi, cũng khỏi mắc cái ngông dại tung như rắc quăng như bùn, để mưu lấy miếng điều tội ác. Ấy là cái lợi ích đối với hạng người giàu có phong lưu.

Đức Khổng-tử có nói: « Nhân vô viễn lự, tất hữu cận ưu », nghĩa là người ta nếu không biết lo xa, thì tất có sự lo đến sau; thầy Mạnh-tử có nói: « Hữu hằng-sản nhiên hậu hữu hằng-tâm », nghĩa là người có đủ của tiêu dùng, thì mới giữ được lòng tử-tế. Ở xã-hội ta thiếu gì người trước thì tiền nghìn bạc vạn, mà sau không có chỗ cắm dùi; lại thiếu gì người vì đau ốm hay là gặp sự rủi ro đến nỗi cùng vô sở xuất, mà phải làm bậy làm càn. Nếu người ta biết ăn nhịn để dành, biết lo sâu tính xa thì có đâu đến nỗi như thế. Ta hãy ra cái bùng-binh (1) để dạy trẻ con biết dành dụm đồng tiền; cái quỹ trừ kim này cũng tức là chánh phủ dạy nhân dân biết đường tiết kiệm, thế chẳng phải là ý tốt phép hay mà ta nên hoan-nghênh làm ư?

Nhưng chỉ còn ngại một chút, là vì người mình nhất là ở các chốn thôn quê kiến văn còn hẹp, cách thức mới chưa quen, đến chuyện tiền bạc, thì hay sinh lòng nghi ngại, vậy nếu quỹ trừ kim sau này có thật, thì các bực dân anh dân chị nên giảng dụ cho đồng em biết, rõ thể lệ và các điều lợi ích, và lại tự mình làm trước, để làm gương cho người khác theo, đó cũng là cái trách-nhiệm của bực thượng-lưu, trên thì giúp đỡ chánh-phủ để thi-hành cái phép hay, dưới thì làm tiêu-biểu cho nhân-dân để quen cái tính tốt vậy.

HPT.B.

(1) Bùng-binh là cái lọ đất, có lỗ nhỏ để bỏ tiền, ở Trung-kỳ làm cho trẻ con dùng.

Âu-châu điện-tín

VÔ-TUYẾN-ĐIỆN

Bordeaux, ngày 25 Novembre 1924

Nước Anh và nước Đức.

Nước Anh và nước Đức đã bắt đầu điều đình hẳn giao-ước thương-mại với nhau.

Trái-khoản 100 triệu

Trái-khoản 100 triệu của nước Pháp có 35 phát đồng-ở thu đã tiền.

Cauvie, ngày 25 Novembre 1924

Một nhà phú-hào Hợp-kỳ

Tin Berkeley, 22. — M. William Randolph Hearst, quyền một triệu do'lars cho đại học-đường Californie để làm lại một tòa nhà bị cháy hai năm trước đây.

Tin Trung-hoa

Trương tác-Lâm với cái nạn cợ-vận

Tin Báo-kinh 22. — Theo như lời hội đồng quốc tế ưu-tư thì Trương-tác-Lâm có quyền 7 triệu dollars để giúp dân bị nạn-cợ-vận.

Tiền ấy dùng để mua thóc gạo ở Mãn-châu. Hiện đã có hai chiếc tàu đi Thiên-tân.

Đoàn-kỳ-Thụy ở Bắc-kinh

Tin Bắc-kinh 22. — Từ khi Phùng-ngọc-Tường tới Bắc-kinh, đã tuyên-ngôn ủng-hộ chính quyền cho Đoàn-kỳ-Thụy, mà Đoàn có lời yêu-cầu ức Tổng-thống, quân đội của Phùng-đã lễ sẽ giao cho bộ Chiến-tranh.

VIỆC NƯỚC AI-CẬP VỚI NƯỚC ANH

Tin Genève. — Hễ có một nước khác can-thiệp vào, thì hội-đồng quản-trị hội Van-quốc mới được phép xử đoán mối p ân tranh của nước Anh và Ai-cập.

Tin Ai-cập. — Tại đất Soudan đã thiết quân luật. M. Allenby thống quyền mọi việc, quân lính và tướng-tá Ai-cập đã rút ra khỏi đất Soudan. Mọi nơi vẫn yên-tĩnh.

Bốn chiếc thiết-giáp hạm ở Malte đã đi đến Ai-cập.

Tin Le Caire. — Zaghloul diễn-thuyết tại nghị-viện khuyên nhủ quốc dân nên bình tĩnh. Tại nghị-viện có đọc một bức thư tỏ tình bất phục về việc nước Anh đối đãi với Ai-cập, xin hội Van-quốc can thiệp vào để giáp đỡ cho, một nước yêu mến sự hòa-bình mà không biết nương tựa vào đâu, công bố cái quyền độc lập của đất Ai-cập, và đất Soudan mà hai dấu ấy là một không thể phân rẽ ra được.

Tòa nội các Ziwer Pacha đến thăm Zaghloul và bàn bạc về thời cục, chiều hôm nay sẽ tuyên bố chương-trình tại nghị-viện.

Tin ở Pháp. — Các tờ báo Anh phần đối việc đem việc phân tranh của nước Anh và Ai-cập giáp cho hội-đồng quản-trị hội Van-quốc xử đoán, chính là những tờ báo trước đây nói rằng việc p.ân tranh của Pháp Đức và hội khoái-nhạo nên giao cho hội Van-quốc xử.

Hội-đồng Chính-phủ

Bài diễn-văn của quan Toàn quyền

(Tiếp theo)

Về việc giao-thiệp với nước Xiêm thì quan Toàn quyền nói rằng hai nước đều có lòng tin ái nhau lắm. Những việc trước kia thường xảy ra ở các miền cương giới thì nay rất ít hẳn, ấy là nhờ về sự thi-hành các điều luật của hai chính-phủ đã soạn ra trong năm 1920.

Muốn cho cái tình hiếu-hữu, cái tình tương trợ của hai nước Pháp-Xiêm càng thêm vững-rãi nữa ra, thì hiện nay ở Paris đang sửa-soạn lại các bản giao-ước cũ cho cái lợi quyền của hai nước được quân bình với nhau.

Bản giao-ước mới về đường thương-mại và về đường hàng-hải nó làm cho thân cận hai nước Pháp-Xiêm với nhau thì ở trong cõi Đông-pháp này không phải cứ thế mà thi hành đâu, ở đây sẽ có những bản sửa-soạn riêng ấn-định việc giao-thiệp của Đông-pháp với nước Xiêm-la về các khoản sau này: Biên-lệ của người Xiêm-la ở Đông-pháp và điền-lệ của người Đông-pháp ở Xiêm-la; việc đi lại trên sông Mé-kong; lập một thương-nghị-hội thường trực của Pháp-Xiêm về mặt sông Mé-kong; lập một tờ giao-ước về tiền thương-chính để chỉnh-đốn và bảo-hộ cho việc buôn-bán ở hai cõi Đông-pháp và Xiêm-la.

Đợi cho đến khi thi-hành bản giao-ước riêng ấy thì người Xiêm-la ở Đông-pháp và người Đông-pháp ở Xiêm-la đều được hưởng quyền-lợi ngang nhau như bây giờ.

M. Pila là đại-sứ Pháp ở Bangkok cũ tháng tư vừa rồi có sang hội kiến cùng quan Toàn-quyền. Ông có trình thuyết mọi vấn đề rất ích-lợi về cuộc giao tế hiện tại hay tương lai của Trước-địa với nước Xiêm. Quan Toàn-quyền đã ý hiệp cùng quan Pila mà yêu cầu mọi điều sửa-đổi có lợi cho Đông-pháp trong khoản giao ước Pháp-Xiêm, các lợi quyền riêng của Đông-pháp đều được bênh vực rất cẩn thận.

Hiện nay quan đại-sứ Pila đương ở Paris để bàn về việc sửa đổi hai cái vấn-đề quan-trọng ấy, ông đã thảo hiến cái ý nguyện của Đông-pháp, vậy ta có thể chắc rằng ông sẽ làm đại mục-đích về khoản giao tế đương bàn đấy, mà bao giờ cũng giữ phần lợi cho Thuộc địa và cho nước Pháp.

Và chẳng những cuộc giao-kiến của hai nước càng ngày lại càng làm cho tình thân mục của Đông-pháp với Xiêm-la thêm khăng-khít mãi ra. Vì vậy mà vừa rồi quan khâm-sứ Ai-lao đã sang Makeng thăm S. E. Ranakul là Phó vương ở Lào.

Hiện nay Hoàng-thảo Damrong là người rất có vị-vọng ở nước Xiêm, đương cầm lệnh-quyền về các quan hệ-tùng sang du lịch bên Cao-mên, Hoàng-thảo Parachatra cũ cuối xuân vừa rồi có sang thăm quan Khâm-sứ Bosc ở Ai-lao, và mới đây lại có sang du lịch bên Pháp ít lâu, quan tổng trưởng Nội-các Pháp có tiếp ngài.

Về đường ngoại giao này ta nên ghi-nhớ một điều rằng ít lâu nay càng ngày thuộc địa càng được tiếp nhiều các quí-khách Pháp và ngoại-quốc đến thăm, mà ai nấy đối với xứ Thuộc địa đều có một cái cảm giác rất thỏa-mãn lắm.

Tình-hình trong nước

Quan Toàn-quyền nói rằng việc chính-trị trong nước cũng được vẻ vang như ở ngoài. Sự giao-thiệp với quốc-vương các nước bảo-hộ rất thân ái. Những tâm trước tại Phnom-penh làm lễ mừng ngày sinh-nhật năm thứ 85 của đức Sisowath thì đúng lúc vì tháng chín mới rồi tại Huế làm lễ tứ tuần của đức Khải-định Hoàng đế, quan Toàn-quyền đều có thân hành đến dự lễ để thay mặt Chính-phủ mà mừng chư quốc-vương thì các Nghị-viên tỏ cùng quan Toàn-quyền tấm lòng yêu mến và trung-thành đối với nước bảo hộ.

Dân trí xem ra thì văn tốt lắm. Và lại nói giống Việt-Nam chăng cần phải tán-tụng nữa, tính nết rất là cần mẫn, nhẫn nhục, thông minh biết kính trọng bề trên và mến chuộng nhân tự, biết công nhận những điều hay của bảo hộ mang đến. Nhân dân nép dưới bóng cờ nước Pháp, nhờ cái chính sách quảng đại của nước Pháp mà được hưởng sự tự-do nghiệp cứ tuỳ tự làm nên giàu có. Ai cũng biết là nước Pháp đã gắng công mở mang các công việc ở trên này cho cái số phận người bản xứ được sung sướng hơn lên: nào là đắp đê cho sông, đào mương cho ruộng, đặt đường xe lửa để giúp sự vận tải, lập các bệnh viện để chữa người đau, mở trường học mỗi ngày một nhiều mà bao giờ cũng chưa đủ. Ấy cái nhiệm vụ của nước Pháp đối với xứ này cũng như các thuộc địa khác đã cái nhiệm vụ khai hóa cho dân về tương vật-chất và đường tinh thần vậy.

Trong bọn thiếu-niên có người hãy còn khư khư cái chủng tộc mong cho nước vụt chốc được phồng thịnh ngay, không biết rằng trong việc tiến hóa của dân-tộc có một điều quan trọng nhất là cái « thời gian ». Lamétaigne là tự đâu rằng không cần đến thời-gian thì việc tiến hóa lại đòi hỏi. Phàm những điều cải cách mau được trường của thì tất dân trí phải thật chín mới có thể công nhận mà đem thực hành được.

Những kẻ nóng nảy ấy chẳng nào hành động còn không ra khỏi vòng pháp-luật và chế độ của Đông-dương, chừng nào họ còn tỏ lòng đúng những cách trái-ngược mà xui giục lòng người thì chẳng khiến tự-do người được.

Phàm những ai có quyền được phát-biểu ra một cách có phép tắc và lịch-sự, cũng nên đem ra mà biện thuyết cho phân minh. Đem ra nơi công đồng, hễ điều gì giải đáp tất phải tiêm-mạch có những điều gì thực mới có thể lưu tồn lại được. Phàm những sự xui giục lòng người làm điều bạo động, dùng cái chủng bạo mà thay vào cái lý phải thì mới phải tội, chánh-phủ cũng có cái trách nhiệm bảo vệ lấy trật-tự cho công chúng thì tất phải quyết mà trừng-trị.

Quan Toàn-quyền chắc rằng những công cuộc khai trí với tiến đức của nhà nước đối với dân ở khắp các nơi thuộc địa thì không ai là không biết cái giá-trị của những điều kết quả đã thành. Cái ý của chính-phủ là tuần tự, cho t ích ợp với những phương-pháp hay, khiến cho trong xứ được nghiêm có, cho người bản xứ mỗi ngày mỗ được thêm dự vào việc quản trị các việc công trong nước tại các hội-đồng hàng xứ, hàng quận, hàng hạt thích t ợp với lòng sở vọng của quốc dân.

(Còn nữa)

Hội-đồng tư-vấn học-vụ

Bài diễn-văn của quan Học chính tổng-trưởng đọc buổi khai hội-đồng :

Tapra các ngài,

Quan Toàn-quyền có tỏ lời ủy-thác cho tôi, là một cái hội-đồng có những bậc cao kiến viễn thức như hội-đồng này thực là một điều hân-hạnh lớn cho tôi. Các ngài đến đây hội đồng đông đúc như thế, thật đủ tỏ rõ cái sự sốt sắng của các ngài đối với việc học trong cõi Đông-pháp này, mà cái sự sốt sắng ấy đối với việc học thực là một điều cần-thiết cho sự tiến-hóa của dân-tộc ta vậy.

Trong bọn thiếu-niên có người hãy còn khư khư cái chủng tộc mong cho nước vụt chốc được phồng thịnh ngay, không biết rằng trong việc tiến hóa của dân-tộc có một điều quan trọng nhất là cái « thời gian ». Lamétaigne là tự đâu rằng không cần đến thời-gian thì việc tiến hóa lại đòi hỏi. Phàm những điều cải cách mau được trường của thì tất dân trí phải thật chín mới có thể công nhận mà đem thực hành được.

Những kẻ nóng nảy ấy chẳng nào hành động còn không ra khỏi vòng pháp-luật và chế độ của Đông-dương, chừng nào họ còn tỏ lòng đúng những cách trái-ngược mà xui giục lòng người thì chẳng khiến tự-do người được.

Phàm những ai có quyền được phát-biểu ra một cách có phép tắc và lịch-sự, cũng nên đem ra mà biện thuyết cho phân minh. Đem ra nơi công đồng, hễ điều gì giải đáp tất phải tiêm-mạch có những điều gì thực mới có thể lưu tồn lại được. Phàm những sự xui giục lòng người làm điều bạo động, dùng cái chủng bạo mà thay vào cái lý phải thì mới phải tội, chánh-phủ cũng có cái trách nhiệm bảo vệ lấy trật-tự cho công chúng thì tất phải quyết mà trừng-trị.

Quan Toàn-quyền chắc rằng những công cuộc khai trí với tiến đức của nhà nước đối với dân ở khắp các nơi thuộc địa thì không ai là không biết cái giá-trị của những điều kết quả đã thành. Cái ý của chính-phủ là tuần tự, cho t ích ợp với những phương-pháp hay, khiến cho trong xứ được nghiêm có, cho người bản xứ mỗi ngày mỗ được thêm dự vào việc quản trị các việc công trong nước tại các hội-đồng hàng xứ, hàng quận, hàng hạt thích t ợp với lòng sở vọng của quốc dân.

(Còn nữa)

hặt nữa tức là cái quyền lợi chung vậy. Vì thế dư-luận ngày nay cũng hiểu các lễ ấy mà tán-thành cho mục-đích của ta. Nào có thể mà thôi đâu, lắm khi dư-luận lại không biết rằng sổ cải tiến có giới-hạn và sổ giáo sư hiện còn hiếm hoi, lại còn giục giã ta phải tiến hành cho mau nữa. Quan Toàn-quyền Merlin hết sức đôn đốc việc học và gây được biết bao kết quả tốt tươi, nhân đây ta xin đồng thanh cảm tạ ngài. Việc học tiến-hành như thế mà dư-luận lại còn trách ta là chậm chạp quá kia đấy.

Vậy hội-đồng học vụ hội nghị lần này là lần đầu để bày tỏ cái ý kiến của mình với quan thủ-hiến thuộc-địa thật là vào giữa cái cơ hội tốt đẹp hơn các hội-đồng trước lắm vậy.

Trong các ngài, trong các vấn-đề quan-trọng ngày nay, thì có cái vấn-đề các trường tư thục là thiết-hơn cả. Bản nhẽ tôi có nói về việc trường công thiếu-thốn, mà dư-luận nóng nảy thế nào. Nay vậy thì rõ là về việc học công việc còn to lắm, hiện nay cần tục ta chưa sao làm nổi được. Số chi tiêu về việc học trong năm 1907 so với 1924 đã tăng lên 4,4 °/₀ tuy vậy trong sổ trẻ đến tuổi học ở đây có đến 2.000.000 người mà số trẻ con học trường công mới được có 200.000 người. Nếu bọn ấy không có trường tư mà học, như các trường ngoài tôn giáo Pháp Nam, các trường của các tôn giáo, về Phật-giáo. (số trường học P. ật-giáo Cao-miên có tới 36.000 học trò) và các trường về Thiên - chúa giáo, tôi phần nhiều con trẻ ấy không có chỗ học. *(Còn nữa)*

VIỆC HANOI

Thời - tiết

7 giờ 18 độ
15 giờ 21 độ

Giá thóc gạo :

Gạo hạng nhất, một tạ.		10	93
— nhì,	—	10	35
— ba,	—	9	76
Thóc hạng nhất,	—	6	3
Bắp ngô	—	7	00

Giá bạc. Kể từ ngày 26 Novembre 1924, giá bạc ở kho Nhà-nước định là 10 f. 40

Tàu «Compiègne» chạy hoãn lại một ngày. — Tàu *Compiègne* đáng lẽ sáng mai ở Hải-phòng chạy đi Tourane, Saigon và sang Pháp, nhưng nay lại hoãn lại một ngày, đến 6 giờ sáng thứ sáu mới chạy để các quan chức ở trong Nam ra Bắc dự Hội-đồng chính-phủ và Hội-đồng học-chính có đủ thời giờ lưu lại Hà-nội. Chiều mai các ngài mới xuôi Hải-phòng. Các thư từ ở Hanoi sẽ mang xuống Haiphong chuyển xe lửa 20 giờ 7 phút tối 27 novembre.

HIỆU BÁO-CHẾ :

CHASSAGNE

59, Rue Paul-Bert, Hanoi

Có bán đủ cả các thứ thu

NÊN HỎI QUYỂN MẪU HÀNG (CATALOGUE) Ở ĐÂY

Cuộc sổ số công-thái Đông-pháp. — Đến ngày 1er décembre 1924 hồi 8 giờ sáng tại phòng Hội-đồng tòa Đốc-lý Hà-nội sẽ mở cuộc sổ số công-thái Đông-pháp lần thứ mười một, những trái phiếu được hoàn lại là :

Một trái phiếu	1.000 đồng
Một trái phiếu	1.000 —
Mười hai trái phiếu	500 —
Một nghìn mười sáu trái phiếu.	100 —

Về việc khám nhà bắt bạc. — Trong một số báo trước bản-quán đã đăng đạo chỉ-dụ của quan Giám-quốc Đại-pháp về lệ khám nhà bắt các đám bạc ở địa-hạt Đông-dương, chỉ nay mai thì có nghị-định quan Toàn quyền đem thuyên bố tại Đông-dương để thi-hành.

Nay bản báo dịch đăng nốt cái tờ trình của quan Thượng-thư thuộc-địa gửi lên quan Giám-quốc để ngài chuẩn y tờ chỉ-dụ ấy như sau này :

« Cái tệ nạn mê cờ bạc ở trong thuộc-địa Đông-dương là một cái ung nhọt rất hại cho xã-hội mà chính-phủ đã dùng hết cách để trừ bỏ đi.

Việc bắt những sòng bạc gá vụng trộm thì đã nói ở điều thứ 410 trong bình luật mà ở thuộc-địa lại có chỉ-dụ ngày 8 novembre 1882 và 31 décembre 1912 sửa đổi lại.

Thế nhưng mà cứ như lệ-luật đang thi-hành tại Đông-dương thì không có khoản nào giống như điều thứ 9 và thứ 10 trong chỉ-dụ ngày 19 và 22 juillet 1761 đang thi-hành tại Pháp cả; vì thế mà các viên chức trong ngạch tư-pháp tuần-cảnh ở Đông-dương không có quyền như ở nước Pháp, ban đêm được vào khám các sòng gá bạc, bởi thế mà việc trừng-trị cái tệ đánh bạc vẫn là vô hiệu.

Cho được bổ khuyết điều đó thì tôi đã đồng ý với quan Thượng-thư bộ Tư-pháp, khởi thảo bản dự án sau đây xin để trình quan lớn chuẩn y cho

Ký tên : Daladier.

Bán xe ô-tô « Chenard Welcher, 15 mã-lực.

Hỏi tại hiệu Bảo-chế Monțès, Hanoi.

Trung với Bắc cũng là anh em một nhà. — Mới đây mấy tỉnh phía nam Trung-kỳ bị thiên-tai cũng rất là ghê gớm, so với nạn nước lụt ở ba tỉnh xứ Bắc-kỳ lại có phần hơn, người đồng-bang, khi hoạn nạn phải lo cứu giúp nhau, có cần gì phải phân biệt trong Nam ngoài Bắc ; bây giờ nhân việc này mà lại tổ-chức ra hội lạc quyên nữa, thì cũng thêm phiền, thiết tưởng những người Trung-kỳ trú ngụ ở ngoài này, nên nhân sẵn hội cứu-tế đã thành lập mà bỏ bảo cổ-động thêm, và những người Bắc-kỳ sẵn lòng từ-thiện, lại nên quyên gửi vào chung vào, để nhờ hội cứu-tế sẽ trích ra một số tiền lạc quyên gửi vào giúp cho các anh em bị nạn đường trong. Như thế thật là nhất cử lưỡng tiện mà lại tỏ tình liên lạc trong một giống một nòi. Từ giờ về sau, nếu những khi không may gặp con tai nạn, đều có chỗ trông nhờ, mà hội cứu tế lập ra thiết tưởng cũng không phải chuyện vị người Bắc mà thôi.

Các cô nữ học-sinh Pháp. — Các cô nữ học-sinh Pháp ăn cơm sáng ở Long-sơn ngày hôm kia tại khác sạn Lê-đức-Hinh, một giờ chiều thì đi Cao-bằng. Ngày 25 các cô đi thăm động Bản-giốc, đến tối lại về Cao-bằng. Ngày hôm nay thì các cô lên Trùng-khoa phủ, tối thì đến Chợ-rã, ngày mai 27 các cô đi xem những thác ở Pau-đông và thăm động Pong. Chiều thì xem hồ Ba-bể. Ngày 28 thì các cô sẽ về Hà-nội. Nhà-nước có thuê nhà khách-sạn Métropole làm cơm cho các cô ăn trong khi các cô đi du-lịch và khi cư lưu tại Hà-nội.

PHARMACIE FRANÇAISE & INDIGÈNE

Pharmacie Montès

54, RUE PAUL-BERT, HANOI

DẦU-GAN-CÁ-VIÊN

(Capsules huile de foie de morue)

Mỗi ngày uống bốn viên, sáng 2 viên, chiều 2 viên, trước khi ăn cơm.

Giá mỗi lọ : 0$90

油原飲員

Cuộc đua ngựa. — Bến chiều chủ-nhật 30 novembre này, ở Hanoi sẽ có cuộc đua ngựa lần thứ hai. Các giải thưởng và các ngựa đến thi đấng như sau này

Giải Azur chạy 1.400 m.

Tên chuồng ngựa	Tên ngựa
Cửa cấm	Ajax
Đ. K. Long	Promodo
L. R.	Pivolo
Philippe	Frédéric
Ng-văn-Nhân	Quo vadis
Rose	Capricieux
A Kam	Le bon
Ng-huy-Hợi	Sans-souci

Giải Gladiator chạy 1.400 m.

Lê xuân-Nhân	Isard
Ng-huy-Hợi	Mon désir
Blanche	Bacentaure
—	L'Enfer
—	L'Erèbe
Métropole	Radium
—	Ronsky

Giải Magicien chạy 1.800 m

d'Aquitaine	Démon
Tạ-duy-Tứ	Gia-lộc
Casabianca	Etincelle
France	Chocolat
Métropole	Ronsky
Blanche	Baloonette
—	Durandal
—	L'Enigme

Giải Diamant chạy 2.200 m.

Casabianca	Etincelle
—	Victoire II
J. M. D.	Quesa o
Blanche	Abe lle
—	Zaza
Y	Diavolo
Métropole	Surprise

Giải Triboulet chạy 2.000

Đ. K. Long	Elan
Cửa cấm	Pyrrhus
Roché	Béguin
Tạ-duy-Tứ	Sidi
Cerise	Victorieux
Ng-huy-Hợi	Sans-souci

Giải Romeo có nhảy cuối chạy 1.600m

France	Chocolat
Ng-h.-Hợi	Rigad n
Blanche	Condottière
—	Durandal

Tòa Thượng-thẩm. — Chiều hôm qua, tòa Thượng-thẩm xử những việc sau này:

Làng mạ và dọa đánh. — Bùi-thực-Nhiếp là chủ hàng cơm ở Châu-cầu (Hà-nam) thấy một bài báo nói rằng ở hàng cơm ấy mở sòng bạc có nhiều con bạc tụ-họp đến ăn cơm để đánh bạc, ngài cho một người tên là Phan-bị-Ngọ viết bài ấy. Một hôm thấy người cô của Phan-thị-Ngọ đi qua hàng tai ra lăng mạ và nhẩn rằng : về báo chúa hễ đi qua hàng thì đánh xé xác ra. Người ấy lấy chồng đi kiện. Tòa án Trùng-trị Nam-định phạt Bùi-thực-Nhiếp 15 ngày tù, 25 quan và bắt phải bồi 1 đồng danh giá cho bên nguyên. Tòa Thượng-thẩm y án phạt tiền và bồi thường còn tha cho tội tù.

Ăn cắp xe đạp. — Nguyễn ở Thương-chí ở thường hay mất cắp xe đạp mà kẻ cắp không bắt được, nên chủ xe cứ phải làm đơn kêu vu vơ. Sau xét bắt được tên Ng-gia-Bắt là *facteur* sở Bưu chính ăn cắp cả thảy ba cái xe đạp đem bán. Tòa án Trùng-trị Hanoi phạt tên ấy 8 tháng tù. Vì quan Chưởng-lý chống án xin phạt nặng hơn nên tòa hượng t ăm tăng lên 2 năm tù.

Pau đò ngang nằng - nhiều hành-khách. — Lũ tên Trần-văn-Trí chở đò ngang ở bến Hàn về phủ Nam-sách (Hải - dương) thường hay nhũng-nhiễu và đòi tiền hành-khách qua sông. Chiều hôm mồng 7 tháng 7 có vợ một ông quan hai đi xe ngựa qua đò để sang Kiếp-bạc. Khi đi thì lũ ấy đã làm một cách hung tợn, làm cho bà ấy phải chột dạ. Đến chiều tối, khi xe về lũ ấy chở sang sông rồi sòm lại vòi tiền. Bấy giờ bà ấy phải cho mỗi tên một bào. Nhưng chúng cứ sòm lại đòi cho thêm, làm cho bà ấy sợ phải mắc vì còn có 13 xu lấy ra cho hết và phải mở ví cho chúng xem là hết cả tiền rồi. Khi bà ấy về làm đơn đi kiện. Tòa án Trùng-trị Hà-phong phạt tên Trần-văn-Trí, Ng-v-Mới, Trần-văn-Đức 18 tháng tù và tên Ng-v-Hai tức Rỗi 1 năm tù. Tòa Thượng-thẩm lại giảm tội cho hai tên trên mỗi tên xuống 10 tháng tù và hai tên dưới mỗi tên xuống 6 tháng tù.

Mong rằng cái án này sẽ làm gương cho những bọn phu đò ở đấy và ở các nơi khác từ rày chớ những nhũng nhiễu hành-khách qua lại nữa.

Đồn-điền 2.000 mẫu muốn bán — Giá rất rẻ — Hỏi tại bản-quán.

LỜI RAO BÁN ĐẤT

Muốn bán một khu đất chừng 2.000 thước vuông ở bên cạnh Nhà-Diêm, trước cửa 24 gian, chung quanh có sây tường

Mọi cả khu hay mua lẻ cũng được. Xin hỏi tại ông Ngôn, phố Mới, số 28, Hanoi, hoặc ông Khỷ ở Nhà-Diêm.

Cần người làm việc

Cần một người khán-hộ Annam, biết nói tiếng Pháp và lại có certificat ở nhà thuốc quan binh, để dàng làm việc ở mỏ Kế-bao.

Hỏi tại « Cie de Commerce & de Navigation d'Extrême-Orient, Haiphong.

Kỳ thi tri-huyện hạng ba. Đầu bài thứ ba ra cho các t s nh như sau này :

Dịch một bài công-văn chữ Pháp ra chữ Annam.

Dịch những điều 3 4, 305 và 307 trong bộ Dân-luật tố-tụng pháp.

Tiền từ tuất. — Nay cấp 15 $ từ tuất giao cho cậu Phạm-ngọc-Bình là con M. Phạm-sau-Trình, tri phủ hạng nhì phủ Thái-ninh tạ thế ngày 3 Novembre 1924.

Phường-xiếc Đại-nam. — Tối mai 27 Novembre 1924 sẽ bắt đầu khai diễn tại khu đất chợ hàng Da cũ. Vé bán suốt cả ngày mai.

Lời cảm ơn. — Chúng tôi có lời cảm-tạ các cụ, các quan, các ông, các bà đã có lòng thương, gửi giấy chia buồn, cho đồ phúng viếng và đi đưa đám lương-quân, thân-phụ, nhạc-phụ, tổ-phụ chúng tôi là :

Ông NGUYỄN-VĂN-Ý

trong khi tang-gia bối-rối, có điều gì sơ-suất, xin các cụ, các quan, các ông, các bà tha thứ cho thì chúng tôi lấy làm cảm-tạ lắm.

Vị-vong-nhân : Nguyễn-thị-Hiến đồng gia-quyến-đẳng bái tạ.

Nuôi người ở nên hỏi giấy căn-cước. — Quan chánh cảnh-sát thành phố bá-cáo cho nhân-dân bản hạt biết rằng các nhà nuôi đầy-tớ và người làm công thường bị chúng ăn cắp luôn mà không bắt được là tại các chủ nuôi không biết căn-cước của người làm với mình.

Vậy từ rày lúc nuôi người ở thì nên hỏi tên tuổi quê quán và bố mẹ người ở cho rõ đã. Sau nữa quan chánh cảnh-sát nhắc lại rằng ai có ưa ở hoặc nuôi những kẻ không có giấy căn-cước mà không báo ngay cho quan chức sở tại biết thì là phạm vào một tội có thể phạt tiền từ 1 đến 15 *francs* và phạt giam từ 1 đến 5 ngày.

NHÀ CHỚP BÓNG PATHÉ

Từ thứ hai 24 đến ngày thứ năm 27 Novembre 1924

THỜI-SỰ PATHÉ JOURNAL

TẤN

Le Drame de l'Alhambra

Có Mlch Wister đóng

Trinh-thám tiểu-thuyết, hai hồi, tám đoạn rất cảm động

M. Gabargal bày cảnh

Hồi thứ hai, chia làm bốn đoạn

TẤN

LUI & LA SENORITA CARAPATOS

Hài-kịch Mack-ký, có mỏ phỏn

Có Harold Lloyd đóng

LỜI BÁN. — Sau phần thứ hai tấn *Le Drame de l'Alhambra* thì entr'acte.

VỈ THỪA MÀ BÁN

Đồ bày buồng ngủ bằng gụ chạm, Pha kiểu Anh, và kiểu Nam, không đâu có kiểu ấy.

Giá đáng 500 p. Bán 38 p.

Đồ bày xà-loong bằng gụ chạm kiểu Nam, có đệm, 6 p.

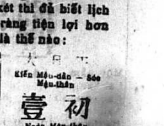
Máy khâu hiệu Singer mới, hàng đẹp 66k. Giá đáng 102 p. Bán 80 p.

Một bộ đồ ché bằng grès flammé giả tiền bằng Bons indochinois, hay Rentes françaises cũng được.

Cứ buổi trưa, thì hỏi tạ số 45, phố Gia-long, Hanoi.

Đã làm xong lịch năm 1925 ? — Lịch mới năm 1925 hiệu nay bản-quán đã làm xong. Có nhiều bức vẽ rất đẹp, rất nhã. Vậy có lời kính-cáo để các nhà đại công-thương trong nước, kịp đến bản-quán mà chọn các kiểu, kẻo chậm ra thì các kiểu vẽ đẹp người ta tranh hết mất.

Sau đây bản-quán xin thử in ngay mỗng một Tết ta sang năm ra làm mẫu để các ngài xét thì đủ biết lịch của bản-quán rõ ràng tiện lợi hơn các thứ lịch khác là thế nào :

Ngài nào ở xa, muốn viết thư về, xin cứ gửi cho ông Quản-lý nhà in bản-quán như sau này :

M. Bùi-xuân-Thiện
61-63 *Rue du Coton, Hanoi.*

Giá lịch của bản-quán bán như sau này :

Từ 100 trở lên. . . 0 $ 35 một
Từ 11 đến 99 . . . 0 40 »
Từ 1 đến 10 . . . . 0 45 »
Tiền cước. . . . . 0 20 »

Các ngài ở xa, muốn mua lẻ tưởng nên rủ nhau mua chung cho nhẹ tiền cước thì hơn.

Ai muốn viết thư về, xin cứ gửi cho ông Quản-lý nhà in bản-quán như sau này :

M. Bùi-xuân-Thiện
61-63, *Rue du Coton, Hanoi.*

Hội chợ Hanoi

Làm thứ sáu

Sẽ bắt đầu mở từ 30 Novembre đến 14 Décembre 1924.

Ăn cắp và bột-tín. Bộ ng đình Tranh 45 tuổi, làm thợ may, nhà ở 103 hàng Bạc ăn cắp đồ đạc đáng 200 đồng của liệu Nam-thịnh hàng Ngang và Phạm đình-Chân tức Long 21 tuổi làm thợ bạc ở hàng Bạc bị kiện là bột-tín vàng ước 225 đồng của M. Ng-hữu-Tư cũng ở phố ấy thì nay đều phải bắt để xét hỏi.

Trâm minh — Chiều hôm qua hồi 4 giờ rưỡi có Trịnh-thị Tỷ 28 tuổi nhà ở hàng Mắm số 18 ra sông Cái trầm mình May có mấy người qua đường vớt lên được thì mẹ đã đưa về nhà.

Người con gái ấy khai tại sở Cảm rằng vì người anh là Trịnh-văn-Vỹ đánh mà tức mình mới đi tự-tử.

Nạn xe-lửa. — Ng-huy-Thác, 28 tuổi quán làng Đình-bảng tỉnh Bắc-ninh bị chuyến xe-lửa ở Lạng-sơn xuống đè phải trọng thương thì đã không vào nhà-thương Hanoi.

(Xem trang thứ ba, cột thứ ba).

số 70

THÚY-HỦ

NGUYỄN-ĐỖ-MỤC dịch thuật

Khi uống hết rồi, bọn 7 người kia nói :

— Quên ! Chúng ta không hỏi xem giá bán bao nhiêu tiền.

Người gánh rượu nói :

— Xưa nay tôi có phải nói giá bao giờ ! Cứ năm quan một thùng, mười quan một gánh.

Bọn 7 người ấy nói :

— Năm quan thì năm quan, nhưng thêm cho chúng ta một gáo nữa.

Người gánh rượu nói :

— Không thêm được ! Giá bán đã nhất-định rồi !

Một người cởi tiền trả người bán rượu, còn một người chạy lại mở nắp thùng rượu bên kia, múc lấy một gáo cầm uống. Người bán rượu giằng lại thì người kia còn nửa gáo rượu tay cầm chạy thẳng về phía rừng tùng.

Người bán rượu đuổi theo thì một người ở trong rừng tùng lại cầm cái gáo chạy đến múc rượu. Người bán rượu trông thấy, vội-vàng giật lấy gáo rượu trút vào trong thùng và đậy nắp lại, lại bỏ cái gáo xuống đất mà lầm bầm phàn nàn.

Người bán rượu nói :

— Các ông này tệ không quá-tệ chút nào. Mặt mũi như tế mà làm những sự cướp giật !

Bọn cầm-quân thấy vậy, ai nấy đều thèm rỏ rãi. Trong bọn có một người nói với tên đô-quản rằng :

— Sao ông không nói giúp chúng tôi một lời. Bọn buôn táo kia uống hết một thùng rượu rồi, có hề chi đâu, còn một thùng cho chúng tôi mua uống, kẻo nóng quá mà khô cổ cả, ở trên gò này lấy đâu cho được nước uống bây giờ !

Tên đô-quản nghe nói, trong lòng cũng muốn uống rượu, mới chạy lại bảo *Dương-chi* rằng :

— Bọn buôn táo kia uống hết một thùng rượu rồi, còn một thùng nữa ta để mặc chúng nó, uống cho đỡ khát, kẻo ở trên gò này tìm đâu được nước uống.

Dương-chi nghĩ thầm : Ta dẫn ngôi xa, nhưng rõ ràng trông thấy bọn buôn táo uống hết một thùng rượu nọ, còn một thùng nữa, chúng cũng uống hết nửa gáo rồi mà không hề chi. Ta đánh-đập họ suốt ngày, mà là ta cũng cho họ uống mấy chén rượu cho được thỏa-thích.

Dương-chi nghĩ vậy, mới nói với đô-quản rằng :

— Ông đã nói như vậy thì cho bọn họ mua uống để rồi đi.

Bọn cầm-quân nghe nói, gom nhau đủ năm quan tiền để mua rượu uống. Người gánh rượu nói :

— Không bán ! Không bán ! Rượu này có thuốc mê đấy mà !

Bọn cầm-quân cười mà bảo rằng :

— Anh nói mát làm chi thế !

Người gánh rượu nói :

— Tôi không bán đâu, đừng nói lôi-thôi nữa !

Mấy người buôn táo kia lại nói giáp với người gánh rượu rằng :

— Người thật là một người gàn dở ! Lúc nãy người ta nói đùa thế, sao lại tưởng thực ! Chúng ta vừa uống một thùng, có hề chi đâu, người cứ bán cho người ta uống.

Người gánh rượu nói :

— Sao tự-nhiên vô-cớ lại nói một câu khiến cho người ta sinh nghi.

Bọn buôn táo giấy người gánh rượu đi ra một bên, để cho bọn cầm-quân cứ việc mở thùng rượu mà lấy rượu uống. Bọn cầm-quân mở nắp thùng rượu, nhưng không có gáo uống, lại khẩn-khoản nói với bọn buôn táo hãy mượn cái gáo.

Bọn buôn táo lại đưa cho một tí táo mà bảo rằng :

— Các ông cầm lấy để mà nhấm rượu.

Bọn cầm-quân đều từ-chối mà đáp rằng :

— C ết nỗi ! Có đâu lại dám phiền quá như thế.

Bọn buôn táo nói :

— Can chi mà từ chối ! Chúng ta cùng là bạn khách qua đường với nhau, mỗi người lấy mươi quả táo, cả thảy hơn trăm quả táo, phỏng có là bao !

Bọn cầm-quân cảm-tạ. Trước hết cầm hai cái gáo múc rượu đưa đến để mời đô-quản và *Dương-chi*, nhưng *Dương-chi* không chịu uống. Đô-quản uống trước một gáo, rồi đến người-thầu cũng mỗi người uống một gáo, còn bọn cầm-quân xúm xít lại nọ uống, kẻ trong một lúc, thùng rượu ấy đã hết sạch-sành sanh.

Dương-chi thấy mọi người uống rượu không hề chi cả, tự mình vẫn định không uống, nhưng một là vì tiết trời nóng bức quá độ, hai là vì trong miệng khô ráo, khát lắm không thể chịu được, mới cũng cầm gáo rượu múc nửa gáo một nửa, và ăn một mấy miếng táo ăn.

Người gánh rượu nói :

— Thằng rượu này đã bị ông phường táo kia thêm mất một gáo thì bây giờ các ông trả tiền, tôi xin trừ bớt nửa quan.

Bọn cầm-quân gom tiền đưa trả người bán rượu, người bán rượu nhận tiền, rồi lại quẩy đôi thùng, vừa hát nghêu-ngao vừa đi trở xuống. Bọn 7 người buôn táo đứng ở trong rừng tùng kia chỉ trỏ bọn 15 người này mà bảo nhau rằng :

— Này này, chúng nó sắp ngã lăn cả ra đấy !

Bỗng thấy bọn 15 người ấy ai nấy đều lừ-đừ nằm nhau, rồi dần dần gục đầu mà nằm lăn xuống đấy. Bọn 7 người buôn táo ở trong rừng tùng, đầy 7 cái xe *Giang-châu* ra, bao nhiêu táo quăng cả xuống đất, đem 11 gánh kim-châu bảo-bối chất lên trên xe, cho đạy cẩn-thận, lại cùng nhau reo-hò, từ trên *Hoàng-nê-cương* đi trở xuống, kéo thẳng một mạch.

Dương-chi chỉ phàn-nàn kêu khổ, nhưng tay chân một tí, không thể dậy được, thành ra cả bọn 15 người cùng nằm trơ mắt ếch mà nhìn bọn 7 người kia lấy hết kim-châu bảo bối đem đi. Dẫu muốn cựa-cậy để trở dậy mà cũng không thể làm thế nào cho được.

Bọn 7 người ấy là ai ? Nguyên là *Triệu cái, Ngô-dụng, Công tôn thắng, Lưu Đường* và ba anh em nhà họ *Nguyễn*, còn người gánh rượu đến vần rồi thì tức là *Bạch-nhật-thử Bạch-thắng* đó.

Cách bỏ thuốc mê thế nào ? Nguyên trong khi gánh rượu đi lên trên gò thì hai thùng rượu toàn thị rượu tốt. Bọn 7 người uống hết một thùng. *Lưu-Đường* lại mở thùng rượu bên này, rồi cầm gáo múc thêm một gáo để uống, cố ý làm cho bọn *Dương-chi* trông thấy. *Ngô-dụng* chạy sang phía rừng tùng, lấy thuốc mê tra vào gáo, rồi giả cách chạy lại múc thêm một gáo rượu nữa *Ngô-dụng* giả cách uống một nửa tội người bán rượu là *Bạch-thắng* giằng lấy mà trút vào trong thùng, thế là thuốc mê lẫn với rượu vậy. Cái mưu kế này tự *Ngô-dụng* làm chủ-trương, bởi thế người ta bảo rằng dùng trí mà lấy được món lễ-vật mừng sinh-nhật.

Bấy giờ *Dương-chi* uống có tí rượu, cho nên chẳng tỉnh. Đến khi tỉnh rồi, lép-ngóp bò dậy, nhưng đứng vẫn còn chưa vững. Ngành nhìn mười bốn người kia thì ai nấy đều miệng chảy rãi ra mà nằm im không động-đậy.

Dương-chi tức giận mà nói một mình rằng :

— Chúng bay làm hại mất hết kim-châu bảo-bối rồi, bấy giờ ta còn mặt nào trở về trông thấy *Lương-trung-thư* nữa.

(Còn nữa).

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

ĐỒNG-HỒ
ĐEO TAY
BỌC VÀNG
Máy mỏ-neo,
15 chân-kính
Mặt và kim
có chất dạ-quang
BẢO-HÀNH 20 NĂM
Giá..... 11 $ 50
BÁN TẠI HIỆU :
A. PERROUD (Nhà xanh)
39, Phố Paul Bert, HANOI.
2069

PHÒNG KHÁM BỆNH
56, đường Quan-thánh, Hanoi
Sáng nào cũng khám bệnh từ 8 giờ đến 12 giờ — trừ chủ nhật, chiều nào cũng khám bệnh từ 2 giờ đến 3 giờ rưỡi — trừ thứ năm và chủ nhật. 2220

THUỐC MYSOL
Là thuốc chuyên trị bệnh lậu mới mắc hay đã kinh niên
Các thứ thuốc Santal không phải thứ nào dùng cũng được giống nhau đâu, vì tùy cái cách cất khéo hay vụng, mới có thể trong lắm hay trong vừa. Vậy người đau cần phải kén lấy thứ thuốc nhiều chất tốt, không có những chất vô ích và những chất hại.
Chỉ có thuốc MYSOL là có 100/100 thuốc santal nguyên chất mà thôi. Vậy trong các thứ thuốc santal chỉ có thuốc MYSOL bao giờ cũng được công-hiệu chắc chắn mà thôi.
Bệnh lậu mới mắc phải, thì thuốc Mysol trị bệnh chóng lắm.
Bệnh lậu kinh-niên, các thuốc trong khác chữa không khỏi, thì dùng thuốc Mysol cũng bớt trông thấy. Thuốc Mysol lại được một điều không làm đau thận, đau dạ dày. Chỉ có thuốc Mysol là có tính ấy.
Đau bệnh kinh-niên, thì phải dùng một thứ thuốc tuyệt tốt, trừ bệnh đến tận gốc rễ.
Thuốc thụt PARAT
Dùng rất tốt, Bản-hiệu không có thể đăng hàng nghìn bức thư cảm ơn, và khen ngợi của bản-hiệu đã tiếp được, song trong quyển sách con gái vào với lọ thuốc bản-hiệu có trích mấy bức thư. Xem bức thư ấy, thì rõ cái giá trị của hai thứ thuốc ấy, mà hai thứ thuốc ấy lại rẻ, vì
Thuốc MYSOL giá có 1 p. 25 và thuốc thụt PARAT giá có 1 p. 10
Nên mua ngay ở hiệu bào chế CHASSAGNE 59, rue Paul-Bert Hanoi
Để chậm một ngày thì bệnh lại khó chữa thêm.

茶名子獅泰金
Từ khi văn-minh khai-hóa đến nay, phàm vật gì cũng vậy, có cạnh-tranh mới có tiến-bộ, có so-sánh mới biết tốt-xấu, như bản hiệu từ khi khai-chương đến nay đã trải ngót trăm năm, hết sức nghiên-cứu về một cái chè, không những hợp vệ-sinh mà thôi, lại có mùi thơm ngào-ngạt như hoa mới nở pha đi pha lại vẫn như thường, thế cho nên nhà thí-nghiệm và cẩn-xét ở đất Trung-hoa đã công nhận cho là chè hiệu con Sư-tử này là ưu đẳng ; ơn nhà Nhà-nước mở kỳ Hội-Chợ này có đủ cả mặt người Viễn-đông ta, cho nên bản-hiệu cũng gửi vào một phần đủ phô trương cái tài-tình chè-tạo tại gian số 28 dãy F, để thừa tiếp các quí ông bà, và đặt riêng phòng bán tại Hội-Chợ gian ấy, để quí quan mua, về so sánh mới biết là bản-hiệu nói sau có vậy.
KIM-THÁI
HAIPHONG : Số nhà 140, Phố Khách, Téléphone 272.
HANOI : Số nhà 3, Phố hàng Ngang, Téléphone 480. 2101

NHÀ BÀ-CHUÔNG
TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTES
54, Phố Paul-Bert, Hanoi
Những người có tuổi, đương khi ngủ không lưu-thông được mạnh, hay sinh ra chứng nhức đầu, chóng mặt, đau lưng. Muốn khỏi những chứng ấy thì không gì bằng dùng thuốc:
Gouttes de Virginie
thì vài giọt khỏi đi khỏi bệnh.
Giá bán: 1 $ 20 một lọ

XIẾC ĐẠI-NAM

KHAI DIỄN

Tối 27 Novembre 1924

NGAY CHỖ CHỢ HÀNG DA CŨ

Trò rất lạ — Quần áo rất đẹp — Thú-vật rất thuần-thục — Chỗ ngồi rất lịch-sự và chắc chắn.

Xin các ngài chiếu-cố

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Hội-đồng thành-phố. — Tối hôm qua hội-đồng thành-phố đã họp kỳ thường lệ tại buồng hội-đồng ở tòa Đốc-lý để bàn các vấn-đề trong chương-trình mà bản báo đã đăng trước. Một số báo sau sẽ thuật rõ các việc.

Thảm trạng. — Hồi một giờ trưa ngày hôm qua người ta thấy ở trong một chiếc toa chở hàng ở Hanoi xuống có cái xác đứa con gái độ hai tuổi cẩn cước chưa rõ thì cho đi mới quan lại khám biên rồi đưa vào nhà xác.

Việc bắt chó. — Ngày thứ hai sở Cẩm-cho đi bắt được một con chó tây và hai con chó ta chạy ngoài đường đưa về nhà nuôi súc vật.

Hai bác phó trộm lẫn nhau. — Ng-văn-Lộc 36 tuổi, làm nghề thợ mộc ở số nhà 138 phố Marine thưa tên Bùi-văn-Cung là bạn đồng nghiệp ở bộ tam lấy rộm là giấy hai chục.

Giải ra tòa. — Tên Phùng-văn-Xan làm phụ ở Sáu kho gã nấy hộp cá đi đường bị linh cảnh sát bắt được thì nay giải ra tòa để xét.

SƠN-TÂY

Lại chuyện đánh nhau chí-mạng vì việc đơm đó. Ai cũng còn nhớ rằng mới cách đây ít lâu, mấy người ở làng An-tràng, (huyện Chương mỹ) vì tranh nhau cái bè vó đánh cá thế nào mà đến nỗi đánh nhau chết người, hiện nay vẫn còn xét xử chưa xong, thì hôm kia đây, ở làng Cẩn-xá (phủ Quốc-oai), cách An-tràng cũng chẳng mấy, lại mới xảy ra một chuyện tranh nhau đơm-đó ở chỗ rộc Đìa-đỏ mà đến nỗi đôi bên đánh nhau một trận rất ghê-gớm nữa, nghe đâu cũng có kẻ bị trọng thương, chưa biết rằng sống hay chết.

Ở nhà quê ta, nhiều khi chỉ vì những cái lợi chẳng đáng bao nhiêu mà cũng gây nên những vạ tày giời, hại người hại của rất nên thương, mà rút cục được kiện mười bốn quan năm, thua kiện mười lăm quan chẵn, thế mà vẫn không chừa cái máu tức khí xằng thì cũng lạ thật !

PHÚ-THỌ

Xe bò đè chết người. — Vừa rồi có một cái xe bò chở lúa đi ở chợ về đường bờ sông, vì xe chở nặng quá mà lại xuống dốc nên người đàn bà tên là Sản kéo không thể hãm lại được bị ngã gục xuống. Cái xe ấy đổ xuống đè qua ngang bụng. Còn người đàn ông cầy ở đường sau tên là Chương cũng bị nhiều vết thương nặng. Người ta phải khiêng cả hai người vào nhà thương, người đàn bà ấy vì có thai nên đau quá, cái bào thai trong bụng ra thì chết ngay. Tội nghiệp ! một mạng hóa hai.

Ngã xuống sông. — Chiều hôm chủ nhật có một đứa bé con năm tuổi con nhà hàng thuyền đậu ở bến phố Đệ-ngũ ; đứng chơi ở trên mui thuyền trượt chân lăn xuống sông ; ngay bấy giờ những người ở thuyền gần đấy nhảy xuống vớt mà tìm mãi không thấy xác.

HÀ-NAM

Một cái án bí-mật ở Chinó. — Mới đây ở hạt Chinó, châu Lạc-thủy có phát xuất ra một cái án-mạng rất bí mật. Một người biệt hạt bị chúng đánh chết ở luông Kẹn-cừ rồi đem xác giấu vào chân núi. Mười hôm sau án mới phát ra, khi đến khám tử thi thì đã thối nát và có dòi bọ ra cả. Đứa bung-thã thứ nhất thì hiện nay đã bắt được rồi và đã có thú nhận một hai lẽ. Song tòa án Hà-nam hiện còn đang dò xét cũng chưa rõ ra mánh mối làm sao. Nay tôi xin lược đăng ra sau này :

Người bị nạn tên là Bùi-văn-Cẩn, 27 tuổi, quán xã Ny-tế, huyện Giaviễn, tỉnh Ninh-bình, buôn bán ở chợ Đầm đa châu Lạc-thủy, thời-thường vẫn lên làng Niềng. xã Hương-thi bán gỗ, mà người làng ấy vay mượn của bản cũng nhiều. Ngày 27 tháng 9 ta, có người làng Niềng xuống Đầm-đa rủ hắn lên đóng phường, (hiện chưa xét ra là ai ?) Từ đấy đi không thấy về nữa. Người nhà đồ đi tìm kiếm, nhưng một vô âm tín, không biết là sống chết ở đâu.

Nay mồng hai tháng mười, người ta lại sau khi tên Cẩn đi được 5 ngày, thì thấy tên Bùi-văn-Tinh người xã Hương-thi, đến bảo với người nhà tên Cẩn rằng : tên Cẩn bị tên Đôi đánh chết ở luông Kẹn-cừ rồi. Từ đấy nhà khổ-chủ đổ đi tìm kiếm khắp mọi nơi, nhưng cũng không thấy xác đâu cả.

Đến ngày mồng 7 tháng 10, tên Bùi-văn-Tinh lại đến bảo với phó-lý Thu làng Vượn rằng, cái xác tên Cẩn ở chân núi Vượn ấy, xác đã thối nát và có dòi bọ, quả nhiên xác chết đã lâu ngày. Khám kỹ tử-thi thì thấy bàn mang-tai có một vết thương rất nặng, bình như vết gậy đánh, hai hàm răng gẫy rữa ra, hàm trên gẫy làm đôi, hàm dưới gẫy làm ba, ở ngực có một vết dao chém, gẫy ba cái xương sườn và đứt dọc cả một cái vạt áo.

Tên Bùi-văn Đôi 22 tuổi, quán xã Hương thi, châu Lạc-thủy, hiện nay đã bị bắt giam để xét hỏi. Tên Đôi có thú nhận rằng tên Tinh có thuê nó 15 đồng và một con trâu để đánh tên Cẩn, hiện đã đưa trước cho nó 5 đồng rồi. Tên Tinh hẹn với nó sáng hôm 27 tháng 9 thì đón tên Cẩn ở luông Kẹn-cừ, sáng hôm ấy nó và tên Tinh đứng đón ở đấy, khi thấy tên Cẩn đến, tên Tinh liền bỏ lên rằng : đánh nó đi cho ông ! Bấy giờ nó liền khoa gậy đánh tên Cẩn một cái vào đầu, tên Cẩn lăn nhào xuống suối. Tên Tinh bèn đến lần lượt tên Cẩn lấy ra một nắm bạc, đưa cho nó 10 đồng rồi bảo nó đi. Còn cái xác tên Cẩn, tên Tinh đem đi đâu nó không biết.

Tên Bùi-văn-Tinh, 50 tuổi, quán xã Hương-thi, châu Lạc-thủy, hiện nay cũng bị bắt giam để xét hỏi. Tên Tinh chối rằng không nhận lẽ gì. Hỏi tại sao lại biết tên Đôi đánh tên Cẩn, và tại sao lại biết rõ ràng cả chỗ nó giấu xác nữa ? Hỏi thì tên Tinh chỉ nói là nghe thấy người ta nói mà thôi.

Mấy lẽ đáng ngờ : Nếu bảo rằng tên Tinh không đồng mưu với tên Đôi, thì tại sao tên Tinh lại biết rõ ràng mình bạch thế ?

Nếu bảo rằng tên Tinh có đồng mưu với tên Đôi, thì tại sao tên Tinh lại còn đi phát giác ra ? Hoặc giả tên Tinh đã điên lại ngoan, đi phát giác ra trước thế để không ai ngờ đến cho mình chăng ? Còn một lẽ thứ hai nữa là : hoặc giả tên Tinh muốn vỡ tên Đôi con trận kia, cho nên dụng tâm đi báo, để cho tên Đôi vào tù, thì tên Đôi không còn đòi trâu vào đâu được nữa. Song cứ trong án lý mà xét ra thì chắc rằng còn 3, 4 đứa đồng-mưu nữa, chứ không phải chỉ có hai đứa này mà thôi. 1 Đứa nào đến nhà tên Cẩn rủ tên Cẩn đi ? 2 Tên Đôi chỉ nhận cầm gậy đánh tên Cẩn một cái vào đầu thôi, thế thì mấy vết thương đánh gẫy quai-hàm kia, đứa nào đánh ? 3 Đứa nào cầm dao chém ? Mà cứ xem như nhát dao chém ấy, thì chắc rằng chúng nó chém sau khi tên Cẩn đã ngã nằm ngửa ra rồi, nghĩa là chém sau khi tên Đôi đánh gục xuống. Một nhát dao mà đứt suốt cả một cái vạt áo, lại đứt thêm vào ba cái xương sườn thì chắc rằng không phải là nhát dao chém đứng vậy. 4 Những đứa nào không xác tên Cẩn đi ? Từ chỗ ruộng Kẹn-cừ, đến chỗ núi Vượn, cách nhau hàng mấy kilomètres, không lẽ một đứa lôi cái xác người đi mà không ai biết?

Hiện nay quan trên còn đương tra xét, chờ sau này khám phá ra thế nào, sẽ xin lục đăng để độc giả rõ.

Vì cớ gì mà để lâu thế ? — Người đâu hỏi tháng tư năm nay, dân xã Cao-cái, huyện Bình-lục có đơn kiện viên chánh hương-hội xã ấy 7 khoản. Thừa tòa giao đơn về cho quan tỉnh xét, mà từ bấy đến nay tiêm thoát đã có non nửa năm trời, việc vẫn yên lặng, chưa thấy xét xử ra làm sao cả.

VIỆC KINH-ĐÔ

Phủ Thừa-thiên bán gạo cho dân. — Hiện nay tại phủ Thừa-thiên có trữ gạo ở Saigon chở ra để bán cho quan lại cùng nhân dân ở trong thành phố, giá gạo ấy mỗi trăm kilos là 12 $ 50 gạo thật trắng tốt, nhà nước bán gạo ấy để nhân dân so sánh với gạo thường ở bản xứ, nếu gạo Saigon bán ra có rẻ hơn gạo bản xứ thì sẽ chở tới thêm, nhưng so ra êm lại với gạo bản xứ thì cũng chẳng hơn được bao nhiêu, vẫn không lợi gì cho lắm, có lẽ nhà nước sẽ đình bãi sự tải gạo đến Thừa-thiên tải vô mấy miền nam xứ Trung-kỳ mà cứu giúp dân bị nạn thì có ích hơn, vì rằng các xứ ấy giá gạo đắt gấp năm gấp bảy giá trước.

Kẻ trộm bỏ thuốc mê. — Mỗi năm đến tiết mưa gió lụt bão, chính là khi bọn trộm cắp ra nghề, bởi vậy mà trong mấy lúc nay kẻ trộm nhiều quá, mà bọn ấy tẻo gan lì thường, nhất là mấy hôm trời lụt thì chúng đi đến tận nơi lẻn vào nhà người ta, đứa đứng ngoài, đứa vào trong, lấy của người một cách rất tự do và nó không sợ hãi ai cả, vì nếu có ai la lên gì thì chúng nó sẵn có ghe mà tẩu thoát, còn người đến cứu phải lội nước mà đi, thế nào theo kịp được. Hôm 16 novembre, đang khi lụt lội thì ở trong thành gần nơi cầu Đất có nhà kia bị bọn kẻ trộm vào nhà một cách tự do, hai đứa vào nhà lấy đồ, ba đứa đứng trước sân, hay có cầm dùi gậy, chờ nhà trong có tỉnh chúng nó bỏ ra đi lên gọi bơi mất ; lại nhà kia ở sau An-hòa bị trộm vào bỏ thuốc cho người mê rồi lấy của cũng trong ngày lụt ấy. Trộm cắp hoành hành như thế, mong quan trên ra lệnh cho kẻ tuần phòng phải nghiêm nhặt, thì hành cách trừ đạo thiết để ninh thiếp kẻ lương dân.

GÒ LIM CÂY !

Có hơn một trăm cây gỗ lim xanh ở Ha-cương,ước 70 thước cubes, muốn bán.
Hỏi lại bản-quán.

VIỆC TRUNG-KỲ

THANH HÓA

Khai khẩn đất hoang. — Thuộc hạt phủ Hoằng-hóa, giáp hạt huyện Quảng-xương, cách cửa bể Hội-triều độ năm bảy dặm, tại sông Hới, nổi một cái cồn ước ngàn mẫu tây, tục gọi là cồn Hới-trường, cồn ấy lâu nay dân cư ai cũng cho là việc khó khăn không dám khẩn-trị. Nay M. Ng-đức-Thắng tại Thanh-hóa, được đặc quyền khẩn-trị, đương kỳ hạ-lý việc làm nhà và phân-cương hoạch-định cho dân cư, đất thì nơi cao giồng lúa giồng dâu, nơi thấp giồng cói giồng sú. Coi thế thì sau này sẽ có cơ phát đạt vậy.

SÁN-NHIÊN-ĐÀI

Tối thứ tư 26 Novembre 1924

TRẠNG TÂM TUỔI RA ĐỜI

Than ràng chất phận bỏ côi,
Làm con rất hiếu tâm tôi chọn nghề.
Rằng mày cả nước gặp thì.
Trạng-nguyên tám tuổi ai bì Tống-Chân.

Tối thứ năm 27 Novembre 1924

TRA KIỆN CÀNH ĐA

Tiếng thơm trời Việt đất Ngô,
Trạng Nguyên tám tuổi thế mà vô song tài.
Các Hoa tuy phận nữ hài,
Hiếu tình đối chữ chẳng sai một lời.

BÁN ĐỒ VẠN BẢO

Những đồ cầm ở Vạn-bảo thành phố Hanoi, trong vòng tháng chạp tây 1923 mà không chuộc hay là không đổi về thì sẽ bán đấu giá ngày thứ ba, mồng 2 tháng chạp tây 1924 (*6 tháng một ta*) 8 giờ sáng.

Tiền giấy bút mà người mua phải trả, ngoại giá mua, là bốn phân (4 %).

Cái sổ những đồ bán rồi thì trong tháng sau khi đã bán, ai muốn đến xem cũng được.

Quan Chủ Vạn-bảo.
2045 MÉTAILLER

HÔTEL DE FRANCE
29, Boulevard Rollandes Hanoi
Kính-trình các quí-khách annam biết cao-hàng, bao giờ bản-hiệu cũng có một phòng ăn riêng rất sạch sẽ lịch sự để các ngài dùng.
Giá buồng cho thuê có từ hạng 1 p. trở lên, cơm mỗi bữa 1 $.

Rượu hiệu DUBONNET
Rượu bổ và dưỡng lập sức lực lại

Agents généraux en Indochine : CHARRIÈRE, DUTOUROU, GARRIGUENC & Cie
PARIS — SAIGON — HAIPHONG — HANOI

TRÀ VINH-MẬU

Bản-hiệu khai-trương ở Quảng-đông bên Tàu, đã mấy mươi năm nay, có mở trường chế-tạo ở Vũ-di-sơn, chọn các thứ trà đầu-xuân thượng-hảo-hạng tại trên ngọn núi cao như : liên-tâm, ô-long và thủy tiên, vân vân, đóng cách hòa-hợp điều chế, ra gần ai cũng biết tiếng.

Mới đây lại phát-minh một thứ trà liên-tâm nhỏ cánh, gọi là « SONG HỈ CHÍNH THẤT DANH-TRÀ » cũng được nhiều quí khách hoan-nghênh. Nay xin đem những điều riêng của trà VINH-MẬU đáng báo, để quí-khách thưởng trà không đến nỗi mua lầm.

Các chi điểm bán trà VINH MẬU :
Nam-định : phố Khách, số 144.
Hà-nội : phố Hàng-ngang, số 25.
Hải-dương : phố Khách, số 14.
Vinh-Mậu trà hiệu cẩn bạch

ĐÃ CÓ
CHUYỆN GIẢI TRÍ
THỨ HAI
Bán ở khắp các hàng sách
Giá 0 $ 15

Rượu bổ-đào:
TONIQUE TONKINOIS
Có tờ chứng-chỉ ban khen
của HOÀNG-THƯỢNG
Theo hình tự-nhiên in ra đây, chứ không như có mấy thứ thuốc vẽ những hình lạ, làm trò-cười cho trẻ-con và người có trí khôn thì không ai có thể tin được!

Xin xem-xét và so-sánh cho kĩ kẻo nhầm to!!!

Ngày mùng 7 tháng năm, niên-hiệu Khải-định thứ ba, tôi Nội các phụng lời chân phê rằng :
Chiếu nay đại được phòng cẩn MONTÉS qui ông, có chế nên một thứ rượu bổ đã từng ngự dụng qua rất hay, đáng nên giữ thường, trước lục phê thị gửi cho qui được phòng chế-bàng để lô thành-giá.
Khâm thử.

敕 賜 嘉 興 縣 堅 此
欽 內 閣 蒙 錄

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả ! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được ! *Giá bán rất rẻ : 2 $ 25 một chai lớn ; từ sáu chai giở lên sẽ trừ hoa-hồng, tùy theo nhiều ít.*
Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò-chơi cho trẻ-con, lại kê những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy, giá bán lại đắt quá, mà vị-tất có được công-hiệu cho tính-chất người bản-xứ.
Bào-chế MONTÉS
54, Phố Tràng-tiền, 54
HANOI

Xin xem tiếp theo ở trang thứ tư tờ báo này.

BỊNH LIỆT KHÍ

Cách trị lành mạnh bằng thuốc huốn

GINAT và **SYNOUSINE**

Nhà thuốc nào cũng có

HÃNG CHÁNH ở Paris, rue de Grenelle, 46

PHẨM,

Thứ chè lốt thời quanh năm uống lúc nào cũng thơm ngon.

Thường lắm hạng chè chỉ vào độ đầu xuân thì uống được, ít lâu thì nhạt nhẽo. Đấy là hạng chè giá lá cho nên gìn giữ đến thế nào cũng không tránh khỏi được sự biến động.

NHƯ,

Mua được hạng chè chính hiệu NINH-THÁI thời quanh năm lúc nào cũng ngon thơm. Vậy quí-khách muốn tránh sự biến động ấy xin chực tiếp quá bộ chiếu cố cho bản-hiệu tại Hanoi, Haiphong và Nam-định.

NINH-THÁI HIỆU

số 10, phố hàng Ngang Hanoi
số 113, phố Khách Haiphong
số 78, phố hàng Trống Nam-định

Kính cáo

MUỐN TRỪ CÁC BỆNH SỐT RÉT CÁCH-NHẬT, BỆNH ỚT RÉT RỪNG NÊN DÙNG THUỐC

QUINOFORME

hoặc ống, hoặc viên

Gửi bán tại tất cả các nhà bán thuốc

Chế tại Usine LACROIX, 29-31, Rue Philippe de Girard — PARIS

Nhà Bán-đồ « TÀM-TÀM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc:

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.

Chế toàn bằng chất: Santalol
chất: Salol
và chất: Uroformine

Giá 1$40 một hộp

Agents d'Amérique et Europe

L. MAYENCE & Cie

9, Rue Troudet PARIS

19, 21, 23, Leadgate Hill, LONDRES

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh lậu là một bệnh rất khó chữa. Muốn cho tuyệt được nọc, tất phải tiêm thứ thuốc trừ trùng lậu (Vaccins antigonocciques). Song các tỉnh xa và ở Hanoi, cũng ít người biết dùng cách tiêm đó.

Nếu không muốn dùng tiêm thì có thể dùng vaccins bằng thuốc viên:

Rhéantine Lumière

thuốc hoàn bằng viên.

Cách dùng: *2 viên buổi sáng.*
2 viên buổi chiều.

Giá: 1$90

GRANDS MAGASINS RÉUNIS

Phố Paul-Bert, phố Đồng-Khánh và phố Rollandes

HANOI

TÉLÉPHONE N° 126

NÊN ĐẾN XEM HIỆU

GRANDS MAGASINS RÉUNIS

BOITE POSTALE N° 40

ADR. TÉL. MAGARÉUNIS

HIỆU

BERTHUIN

SÀ-PHÒNG ĐÁNH DĂNG

BỘT ĐÁNH DĂNG

2050

Pachod Frères & Cie

CÁO-BẠCH

Quý-khách có xe ô-tô muốn chữa, nên đến xem xưởng **GARAGE BOBILLOT** *số 7, phố Bobillot, Hanoi: Tính giá hạ hơn cả các nơi. Làm việc nhanh-nhẹn và cẩn-thận.*

Quý-khách nên đến xem xe kéo hạng lịch-sự: không xe nào tốt đẹp bằng.

CHO THUÊ XE Ô-TÔ

CHỈ LẤN

CHỈ CÓ HIỆU BÀO CHẾ **CHASSAGNE**

59, phố Paul-Bert, Hanoi

LÀ Ở NGAY TRƯỚC HIỆU GODARD VÀ HỒ HOÀN-KIẾM TRÔNG SANG MÀ THÔI

Ở hiệu ấy có bán đủ các thứ thuốc, các đồ hóa-học, các đồ làm thuốc phao thang-thiên, nước-hòa, xà-phòng, các đồ làm ảnh, giá tiền phải chăng

Mua hàng nhiều có giảm giá.

Hỏi xin một quyển Ca-ta-lô, của hiệu phát không lấy tiền. thì biết được nhiều điều có ích.

Ai ở các tỉnh xa hỏi xin, thì gởi một cái tem 0$04 đến, hiệu sẽ gởi ngay cho.

ŒNO KOLA COCA

RƯỢU BỔ

酪補

J. BLANC *(dệ nhất hạng bào-chế)*

Ông **L. BLANC** *(người nối-nghiệp)*

HANOI (Bắc-kỳ)

chế ra

Giá bán **2$40** một lít

Một ngày hai lần, trước bữa cơm, thì uống một cốc con

每晨飯前各啜綠吉啡沒噦囉敢啤補

Bán tại: Hiệu Bào-chế **J. BLANC**

31, phố Tràng-tiền (Rue Paul Bert) Hanoi

2099

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Phàm những người làm nhiều việc phải nghĩ-ngợi thì thường hay mắc bệnh thần-kinh-hệ.

Bệnh chóng mặt, nhức đầu, sổ mũi, yếu đuối, gầy mòn.

Như thế mà dùng thứ thuốc

Glyphogenol Montès

là thứ thuốc rất thần-hiệu.

Phàm bà trong cái thời-kỳ cho trẻ con bú mà dùng thuốc này cũng tốt lắm.

CÁCH DÙNG:

Người lớn: 15 giọt buổi sáng và buổi chiều.

Trẻ con: 5 giọt buổi sáng và buổi chiều.

Giá 1$20

Cứu bệnh phùng y

Tên tôi là Nguyễn-văn-Điền ở xã Quỳnh-chân, huyện Duy-tiên, tỉnh Hà-nam, tôi bị chứng ho suyễn đã 20 năm, thân-thể suy-nhược, uống đã nhiều thuốc, đến đâu có thầy hay cũng tìm, mà bệnh không được khỏi. Tưởng là phế tật. May tôi xem quảng-cáo thấy hiệu « Tam-Tinh-Y-Quán » đồn rằng có thầy thuốc hay, chữa đủ các bệnh cho nên tôi mua thử 1 hộp 1$00 uống thấy bớt, sau uống đến 3 hộp nữa hơn 5$00 thì khỏi ngay. Thân thể tôi mới được khang cường như cũ. Ân ấy không gì báo đền được.

Vậy có mấy hàng chữ để tỏ chút lòng cảm ơn.

HIỆU TAM-TINH-Y-TÔN

Phố hàng giấy, số 35, tỉnh Nam-định

Có bán thuốc chữa á-phiện, ai nặng đến đâu uống cũng khỏi, uống vào người khỏe mà không một nhọc.

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh sốt.

Mắc bệnh sốt, thường sổ mũi, nhức đầu, đau ở khớp xương.

Muốn trị bệnh sốt, chỉ có một thứ thuốc, là:

Cachets du Docteur Rascol

0$60 một ống sáu cachets

THUỐC LẬU (SANTAL MONAL)

Hai sự cần phải gồm ở bệnh lậu là: Tẩy sạch mủ và mủ đường sinh dục. Cái cơ-quan chính để làm cho mất sức khỏe và những bệnh sinh dục đề hèn ra như hại sinh dục của các người già. Không còn gì sự hãi hơn là một người trai trẻ mà không sinh được những con mầm mạp? Vậy thì phải nên quan sát, các chứng xảy ra ở bệnh lậu và phải nên kịp chữa ngay khi mới bắt đầu có mủ. Vậy mới thấy trong đường tiểu tiện hơi đau, thì phải nên chữa ngay và phải nên giữ gìn những cơ-quan khác, bàng-quang, quả thận cho khỏi mắc bệnh về sau nữa.

Người ta đã có cách chữa rất công-hiệu là thuốc *Santal monal*. Dùng trong mấy hôm thì tẩy hết đau đớn, hết sưng đường tiểu tiện và khỏi nguy hại tới. Thuốc *Santal monal* này dùng ở các nhà thương khắp toàn cầu, vì nó là một thứ thuốc rất quí rất hay. Mỗi lần vào với nước lã và làm cho nước tiểu thành ra mình, làm cho sạch những mụn con trong ở các cơ-quan, nhờ thế bệnh lậu khỏi ngay lập tức.

Santal Monal

Trừ ngay cái nàng nè làm cho khó tiêu-hóa!
Trừ mọi sự đau đớn đi!
Chữa bệnh đau dạ dày đi!
DÙNG THUỐC:

POUDRE S^T ANDRÉ

Có thần-hiệu, mà giá rẻ lắm 0$35 một lọ 100 liều

Hiệu bào chế **CHASSAGNE**

59, phố Paul-Bert, ở trước hồ Hoàn kiếm trông sang

Có thể kiếm được **500.000 quan**

bằng 10 quan

và đóng 1 tháng mỗi tháng 25 quan, muốn như vậy chỉ mua một cái vé

Panama có rút số

Nộp tiền lần đầu tức thì mình được quyền sở-hữu cả cái phần, và nếu vé trúng số, mình được lĩnh cả tiền.

MỖI NĂM RÚT SỐ BỐN LẦN

Ngày 15 Février, 15 Mai, và 16 Août 15 Novembre

Tiền về các lô trong một năm có hơn 8 triệu quan

Người nào tiêu lần đầu được ngay cái số, và được dự tất cả các cuộc số sẽ cho đến khi trúng số, tất cả các số trúng số sẽ cứ đến nơi mà không mất tiền. Số tiền lô báo nhiều được cả, không phải trả thêm gì cả. Lâu rất số mới rõ số 47.321 được 500 000 quan.

Gửi danh hiệu cho ở và tiền nộp kỳ đầu là 10 quan đến

Comptoir Colonial de Crédit ở Marseille, 125, Boulevard Pirier

---

Từ rầy không có bệnh sổ mũi giai giẳng, bệnh ho khó chữa, những cơn hen-xuyễn đau-đớn nữa, là nhờ về có thuốc

SIROP NOEL

Thuốc ấy rất mạnh mà giá lại rất rẻ, vì mỗi lọ chỉ bán có 0$90

Thuốc ấy chỉ ở hiệu Bào-chế CHASSAGNE

59 phố Paul-Bert, có bán mà thôi.

ƯU CỦA ÔNG CỐ DANH TIẾNG LAROCHE CHẾ RA HIỆU LÀ

QUINA-LAROCHE

THUỐC UỐNG BỔ TẠNG PHỦ VÀ TRỊ BỊNH RÉT CHẾ RA BỞI CÂY THUỐC QUINQUINA

CÁCH DÙNG

COMAR VÀ CÔNG-TY

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)